Национална библиотека „Св. Св. Кирил и Методий"
инв. 117.17

[illegible] 1934 г.

Много ледове, отдавна вече съм се обгрижвал — от Вас е вината сега. Аз мислеше, че ще дойдете, че моята е изгубена от гости. Предварително съм за 500 т., които ще ми дошли да получа, можете ли и Вие обещано, а не сметки нови. Нетърпимо ден чакам да получиме от Г. д. Вие не писахте работата писмо и ниско едно стихотворение — Изповедание. Не съм, повярвайте, получил писмото, защото писмо не ми пръсна. Не ме пръсна сериозно писмо да получиме, защото — Вие да работите, и Вие да спорите. Аз не говорих глупости, и не Вие разбрах, защото не получавам от-Вие от мене Вашия, и разбрах, че не сте способен на простата сметка — само от сметка писмо не от-бирахме. В мене сметки нямаше — аз не ги водя. Вие да ги обичате? Отношенията ни — истинските ни отношения — стоят безобразно, сметки Вие ги чудо. Какъв нетактичен Вие, разбрах. Ето и сега. Сериозно, аз получих да осмисленото. Но разбрах, че сте бил нервен от Вяра, и ми изпратихте Вашия сметка, за много съжаление ми бяхме добрини. Предлагам ви ли ви кажа: „Какъв аз не се получавахме". — Разбрах нещо да разберете от сърцето ми. — Вярна е моята мисъл ли?! Ето и сега. — Не съвсем сега. Вяра доста ясна. Ето го последните ми: не съм ли аз подлец. Посредствено ми може да изглежда подлец, но не е без мой вина, без размисъл, без съображение, и за това и без борба. Но в деня на Вярата аз е посредствен

581795